

Andreas Tscherning

**Rector Universitatis Rostochiensis Andreas Tscherningius, Poet. Prof. ordinarius
Ad Solemnia Pentecostes Summa cum animorum devotione celebranda Omnes
Academiae Cives serio adhortatur**

Rostochii: Kilius, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734827911>

Druck Freier Zugang

RU Progr. 1649

1) Joach. Schnobel

2)

3) Marcus Tischering

4) Joach. Stockmann

(5) Sebastian Meier Silberner Prozeß)

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
ANDREAS TSCHERNINGIUS,
Poët. Prof. ordinarius

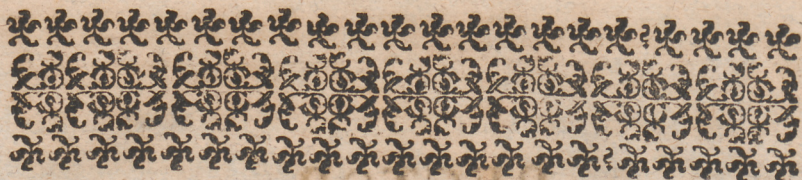
Ad
SOLEMNIA
PENTECOSTES

Summâ cum animorum devotione
celebranda,

Omnes Academia Civés serio adhortatur.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILI, Acad. Typographi
ANNO M. DC. XLIX.

13
Nemo non Christianorum,
opinor, agnoscit, nemo non
profitetur, tantam esse ope-
rum ac beneficiorum DE I,
cum maximè eorum, quibus sese illu-
strius & clarius generi humano patefe-
cit, majestatem & amplitudinem, ut
meditationi eorum temporis ac studij
satis nunquam tribuere posse videa-
mur, si vel maximè nos totos totiusque
vitæ nostræ decursum huc impenda-
mus, nedum si diem unum vel alterum
in id incumbamus. Neque tamen rati-
one caret vetus illa, omniumque po-
pulorum, qui CHRISTO quidem
Conservatori nostro nomina dederūt,
observatione usque comprobata cō-
suetudo, ut tum statis temporibus cer-
ta

ta quædam beneficia Dei anniversariâ
solemnitate recolantur, tum vero dies
hodiernus publicæ celebrationi admi-
randæ SPIRITVS SANCTI effu-
sionis super Apostolos in Ecclesia tri-
buatur. Is enim hodie instar venti ex
alto ruentis, visibilibi linguarum dis-
sectarum ignearum specie, non super
paucos quosdam Patriarchas & Pro-
phetas, nec modicè & obscurè ut olim
sub veteri testamento: sed intimis cœ-
li penetralibus reſeratis & latissimè
apertis, ingenti copiâ maximâque
ubertate, illustri multisque testium
myriadibus conspicuo miraculo, Hie-
rosolymis Judææ metropoli, super
duodecim Apostolos totamque Apo-
stolorum Ecclesiam, atque adeo super
omnem carnem, juxta Joelis prophe-
tiam effusus prædicatur. Quod incom-
parabile favoris atque clementiæ divi-

næ documentum ne unquam animis nostris effluat, sed æternâ memoriâ inter nos vigeat, quotannis circa id tempus, quo olim à DEO editum, absque superstitione, bono ac laudabili instituto, eademq; ratione in Ecclesia celebratur, quâ ipse etiam DEUS quondam certa quædam & præcipua beneficia sua certis quibusdam diebus festis anniversariâ solemnitate celebrari voluit. Quæ cum ita sint, nostrum etiam profecto est, CIVES ACADEMICI, hunc diem repetendæ ac celebrandæ memoriæ SPIRITUS SANCTI mirabiliter quondam effusi gratis mentibus lætisq; vocibus impendere. Miretur autē nō nemo cur tam insueto planeque admirando modo DEUS fidelibus suis initio novi fœderis Spiritum suum impertiri voluerit. Requirebant id primum oracula plurimis seculis ante per Prophetas de Spiritu sancti super Apostolos & universam Ecclesiam in regno Christi effusione, edita: quæ non minus quam alia de morte, resurrectione, glorificatione & beneficiis Messiæ implenda fuisse extra controversiam esse debet. Inter cetera celebre est illud vaticinium Joëlis, quo Deus: *Post hæc, inquit, erit: effundam Spiritum meum super omnem carnem & prophetabunt filij vestri & filia vestra: senes vestri somnia somniabunt, juvenes vestri visiones videbunt. Quin & super servos meos &*
super

Super ancillas effundam Spiritum meum. Quam prophetiam evidentissimam, interq; omnes hujus generis alias instar clarissimi sideris fulgentem ipse Petrus Apostolus allegavit in Pentecoste, eamque miraculo tum facto impletam esse adversus calumnias improborum firmissimis argumentis demonstravit. Ad oracula porrò prophetarum variæ de eodem beneficio ipsius CHRISTI promissiones accedunt. *Ego, inquit ad Apostolos, patrem rogabo & alium Consolatorem dabit vobis ut maneat vobiscum in aeternum.* Et alibi: *Ego veritatem dico vobis ut abeam, nisi enim abiero Consolator ille non veniet ad vos.* Nec postrema statuenda est causa, glorificatio Messiae. Siquidem ipse eo declaravit se ad dextram Dei erectum esse Quo etiam pertinet quod ipse de Spiritu venturo dicit; *ille me glorificabit.* Ipsum insuper officium Spiritus sancti requirebat, ut copiosè in Apostolos, & in totam Ecclesiam effunderetur. Nam sive publicum ejus munus, quod per Ministerium verbi in Ecclesia exercet, sive privatam quod Apostolis & singulis fidelibus præstat, spectemus utrumq; certè copiosam ejus missionem postulavit. Publici enim officii ipsius partes tres præcipuas declarat Conservator ipse: quando arguet, inquit, *mundum de peccato, quia non credunt in me: De justitia, quia ad patrem vado: de judicio, quia princeps mundi condemnatus est.* Privato officio

tum in Apostolis tum in omnibus electis ita fun-
cturus erat, ut in omnem veritatem ipsos duce-
ret, ut inquam, illorum mentibus magnū quod-
dam lumen infunderet, quod fulgore suo erro-
rum caligine & nebulis dispulsis lucidissimam
redderet semitam, quā ad doctrinæ cælestis ve-
ram ac salutarem pervenitur cognitionem, & in
hac semita ipse iis se fidelissimum ducem præbe-
ret, quem sequentes nunquā vel latum unguem
in devia deflecterent. Denique & Ecclesiam
non solum præstantibus suis donis benignè im-
plere, sed etiam Deo & Christo capiti unire at-
que omnium ejus beneficiorum participem face-
re debuit Spiritus sanctus qui unus id potest Nec
aliter templa Dei sumus, nisi cum Spiritus san-
ctus est in nobis, quem habemus à Deo, ut testa-
tur Apostolus. Ipse est copula unionis nostræ
cum CHRISTO, ipse corda agglutinat, & fi-
dem facit quod à DEO in filios adoptati simus,
quemadmodum doctor ille aurei oris loquitur.
Fide acceptatur à nobis meritum CHRISTI,
Fides verò Spiritus sancti effectum est proprium,
quod non impetrant nisi illud serio à Deo peten-
tes; non petunt autem nisi in quibus Spiritus san-
ctus preces accendit. Sed quid ego prolixius hæc
disputem,

*ISTA docent hodie, docturi porro Magistri
Sacrorum, quos igne suo sacer HALITUS afflat.*

In

Incumbite in id, CIVES ACADEMICI, omni
conatu ut festum hoc solemne eâ qua par est ani-
morum devotione celebretis & à vitiis manum
ac mentem abstinere. Quicquid fœdis delicto-
rum sordibus est inquinatum, hoc Spiritus san-
ctus odio habet, & fugit.

*No æturno certare mero, putèrè diurno
Nunc commune malum est, & nostris pestile Sacris.
Quin potius, si tanta sitis rabiesq; bibendi est,
Ducite Apostolici succum de germine musti.
Hos quoq; sacrorum mystas hodieq; celebrat
Ebrietas; non illa feri Semeleia Bacchi.
Sed vini de Vite novâ; de palmitè Christi;
E superùm cellâ quod vis arcana profudit
In cor Apostolicum: vinum, quod pectoris imas
Latificat fibras, non cor dementat.*

Oremus DEUM supplices, ut Spiritûs sui ductu
& magisterio perpetuò nos regat, & pro bonita-
te sua incomparabili non in nobis modò, tam
saluti, quam singulorum vocationi necessaria,
dona Spiritûs sui excitet, augeat & conservet:
sed eadem super omnem carnem effundat, hoc
potissimum exulceratissimo seculo, ut multi ad
agnitionem veritatis adducti, eandem persequi
desinant. Petamus nos sanctificari in veritate, &
robore spiritus cœlestis sic confirmari, ne impa-
tientiâ victi contra officium ruamus, neve spiri-
tum

rum arrhabonem nostrum aliqua ratione con-
tristemus. Ego verba præibo:

SPIRITUS ô ter - sancte veni, propiorque vi-
brantes

Stricturas emitte tua divinitus aura.

SPIRITUS ô ter - sancte veni: Pater alme
tuorum,

Quos humiles fervente sui mens pauperat astro.

SPIRITUS ô ter - sancte veni, qui munera certis

Dispensas sua cuiq; modis; spem porrò Fidemq;

Accarum nobis per mutua suffer amorem:

Disjice pectoribus vitiorum nubila, puris

Ut te vimq; tuam possint sentiscere fibris.

Repimus in tenebris sine te: cum nulla salutis

Nulla opis apparet ratio; tu sola voluptas

Solamenque malis, illabere cordibus: Et cum

Conscia mens noxa gliscente tumultuat astu,

(Delitium nobis, hospes dulcissime!) præsens

Luctanti succurre anima: ne forte periclis

Exspes auxiliij, Et rerum omnium egena, fatiscat:

Sed docilis superare, tuo se numine firmet.

P. P. Rostochi sub sigillo Academiae, feriâ primâ

Pentecostes, Anno cl3 Ioc XLIX.

nais decantandis: vel Bonorum
præclarorum Virorum rebus ge
riclitantur: At longè rectius, qu
ceditur, otium, in beneficiis Sof
C Hristi prædicandis, iisq; quã
tione celebrandis consumunt,
ejus Nativitate; vel crudelissima
vel de salutari resurrectione: ve
dem ascensione, versus, non e
stans ducentos in hora dictabat
ponunt, & hac ratione animum
flictum, & perculsum excitant,
gunt, & solantur: nec non studi
quo ad immensum sapientiæ m
strant. Hic labos, si labos, & ne
cendus est, ut omni difficultate
ita quoq; voluptate, & utilitate
rioribus mensibus probè secu
tisimus, Præstantissimusq; Vir
BECHOVIUS, S.S. Theologiae Stu
becensis Collega industrius. Hi
cumfluat, & abundet, sed sempe
que, quod agat, habeat: ferias ta
cationes à laboribus scholastic
bus, quæ veræ recreationes fun
obambulationibus, commesat
vis convivii, idq; genti aliis, c

endo: vel
pendis pe
quod con
ostri JESU
igatã ora
dmiranda
& morte:
riosa ejus
uno pede
atos com
mnisq; af
alios eri
uti amnẽ,
iat, mon
requies di
tia vacat:
Hoc su
dit *Erudi*
US TRIB
Schola Lu
non cir
privatim
nes, & va
editationi
re; quàm
ntempesti
tùm ani
mam

the scale towards document